

Bir boktan anladığın yok senin
Etten bir kuklasın
Çalış savaş tüket uyus
Sistem bu çok basit
İstanbul büyük şehir de küçük mü derdi?
Beton ve demir saplanır her gün kalbine kentin
Sık dişi
Paraysa çevrendeki tek yeşil
Hayat cesetler döker sokağıma kalbim sertleşir
Bu kentte insan insana öfkeyle seslenir
Bu kentte insan umutla tükürüp acıyla beslenir
Benim derdim (benim derdim) dertleşir kendimle
Benim derdim (benim derdim) evvela kendimle !
Ver bela on sabır dilim kökünde balta
Tüken susam tüken tüter duman biter dua batınca sandal
Artık ölüm karşı kıyı
Kurtulup uyku denen tuzaktan sokağa çıkın ve karşı koyun
Dahası oyun tümü uyan bu ilk ve son hakkın
Ya iplerini kopart gel
Ya git ya kal artık